

Πρώτος Προϊστάμενος του Μετοχίου της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην Αμερική συλλειτούργησε με τον Μητροπολίτη Ιλαρίωνα

[gallery end=9]

Την Κυριακή του Παραλύτου, στις 15 Μαΐου 2011, ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας τέλεσε Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό της Παναγίας Πάντων θλιβομένων η χαρά της Μόσχας πλαισιούμενος από τους πρωτοπρεσβύτερο Δανιήλ Γκουμπιάκ της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην Αμερική, Αρχιμανδρίτη Κύριλλο Γκοβορούν, πρώτο Αντιπρόεδρο της Επιτροπής Παιδείας της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, βοηθό του Προέδρου του ΤΕΕΣ ιερέα Δημήτριο Αγκέγιεφ, Γραμματέα του ΤΕΕΣ επί των διορθοδόξων σχέσεων ιερέα Ίγκορ Γιακιμτσούκ, τελούντα χρέη Γραμματέα του ΤΕΕΣ επί των διαχριστιανικών σχέσεων ιερέα Δημήτριο Σιζονένκο, κληρικούς του Ναού.

[gallery start=10 end=15]

Στη Λειτουργία παρέστη προσευχόμενη ομάδα προσκυνητών κληρικών και λαϊκών από την Ορθόδοξη Εκκλησία στην Αμερική.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Συνάξεως ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας απένειμε οφφίκιο του πρωθιερέα στον ιερέα Ίγκορ Γιακιμτσούκ και τέλεσε σε διάκονο χειροτονία του υποδιακόνου Βλαδιμήρου Σοσνικόφ.

Μετά το πέρας της Λειτουργίας ο Προϊστάμενος του Ναού Μητροπολίτης Ιλαρίωνας κήρυξε το θείο λόγο αναφερόμενος στην ευαγγελική περικοπή της ημέρας. Αφού τόνισε ότι το κατά τον Ιωάννη Ευαγγέλιο, το οποίο αναγιγνώσκεται στη μεταπασχάλια περίοδο είναι γεμάτο θεολογικά νοήματα και διαφέρει από τα τρία αλλά, συμπληρώνοντας αυτά, ο Ιεράρχης προέβη στην ανάλυση της περικοπής για τη θεραπεία του παραλύτου από τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό:

«Σήμερα έχουμε ακούσει τη διήγηση του Ευαγγελιστή για το πως ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο Ενσαρκωμένος Λόγος του Θεού, έφτασε στην κολυμβήθρα του Σιλβάμ, όπου κατά καιρούς κατέβαινε ο άγγελος Κυρίου (πρβλ. Ιω. 5. 1-9) και οποίος έμπαινε πρώτος στην κολυμβήθρα αφού

ταραχθεί το νερό, θεραπευόταν. Τριάντα οχτώ χρόνια ήταν κατάκοιτος σε αυτό τον τόπο ο παράλυτος, ελπίζοντας να λάβει θεραπεία, αλλά κάθε φορά που κατέβαινε ο άγγελος και τάραζε το νερό, κάποιος άλλος τον προλάβαινε. Ωστόσο ο άνθρωπος δεν απελπιζόταν και έμεινε δίπλα στην κολυμβήθρα παρόλο που σύμφωνα με τα ανθρώπινα δεδομένα δεν υπήρχαν καθόλου ελπίδα. Και όμως ήλθε η ώρα του: δεν κατέβηκε ο άγγελος στην κολυμβήθρα, αλλά ο ίδιος ο Θεός, ο Οποίος ήλθε να μεταμορφώσει όλη την ανθρώπινη ζωή, να τη γεμίσει εντελώς άλλο νόημα, ώστε οι άρρωστοι, οι πάσχοντες και οι αδύναμοι να θεραπευθούν και όχι μόνο σωματικά, αλλά και πνευματικά. Η πνευματική θεραπεία δεν πετυχαίνεται με ιατρούς, φάρμακα και θεραπευτικές μεθόδους, πετυχαίνεται με την κοινωνία με τον Θεό, με τη συνένωση με Αυτόν.

Ο Κύριος δε θεράπευσε αυτό τον παράλυτο, αλλά πολλοί μεν άλλοι παράλυτοι έμειναν αθεράπευτοι. Και σήμερα πολλοί είναι εκείνοι που πάσχουν και τους οποίους ο Κύριος αφήνει αθεράπευτους για να τους οδηγήσει μέσα από δοκιμασίες στη Βασιλεία του Θεού. Εκείνοι από αυτούς που έχουν πίστη αντιμετωπίζουν την αρρώστιά τους ως μια άνωθεν επίσκεψη. Ελπίζουν στη θεραπεία, προσεύχονται, αλλά αντιλαμβάνονται ότι ο Κύριος είναι ο μοναδικός Ιατρός των ψυχών και των σωμάτων και ότι από Αυτόν εξαρτώνται και η αρρώστια, και η ζωή, αλλά και ο θάνατος. Αυτοί οι άνθρωποι χαίρονται εάν έρχεται ανακούφιση, αλλά με ταπείνωση δέχονται την αρρώστια σε περίπτωση εάν δεν πετυχαίνεται η θεραπεία. Αντιλαμβάνονται ότι πρέπει όλα, όσα προέρχονται από τον Κύριο, πρέπει να τα δεχόμαστε με ευχαριστία: και τις χαρές, και τις λύπες, και την υγεία, αλλά και την αρρώστια, τη ζωή, αλλά και τον ίδιο το θάνατο.

Πρέπει να ενθυμούμαστε ότι ο Κύριος δε μας αφήνει ποτέ μόνους μας. Πρέπει να είμαστε ευγνώμονες στον Κύριο για τη ζωή μας και για όσα συμβαίνουν στη ζωή, και για το θάνατο, ο οποίος ορίστηκε από Αυτό, ως τελικό φάρμακο για όλες τις γήινες μας αρρώστιες, ταλαιπωρίες και προβλήματα. Μέσα από το θάνατο μεταβαίνουμε στην αιώνια ζωή, όπου δεν υπάρχει λύπη, οδύνη, στεναγμός. Όλα τα ανθρώπινα δυσάρεστα και οι αδυναμίες μας θα μείνουν εδώ, στη γη. Μέσα από το θάνατο ανασταίνουμε για την καινούργια ζωή και, όπως έλεγαν οι άγιοι πατέρες του 4 αι. θα μεταβούμε σε αυτήν μοιάζοντας πολύ εκείνους, όπως ήμασταν σε αυτή τη ζωή. Αλλά οι ανθρώπινες αδυναμίες, πληγές, και ατέλεια δε μπορούν να εισέλθουν στη Βασιλεία του Θεού: όλα αυτά θα θεραπευθούν και ιατρευθούν.

Αυτά με προοπτική την αιώνια ζωή μας υπενθυμίζει η Εκκλησία κάθε φορά, όταν εισερχόμαστε στο Ναό: η θεραπεία μιας σωματικής αρρώστιας είτε μπορεί να επιτευχθεί είτε όχι, αλλά για τη θεραπεία της ψυχής μας πρέπει να δουλεύουμε σε όλη τη ζωή μας. Δεν έχει σημασία τι σώμα θα έχουμε τη στιγμή του θανάτου: νέο ή γηρασμένο, άρρωστο ή υγιές. Σημασία έχει τι ψυχή θα έχει εκείνος, ο οποίος ολοκληρώνει την επίγεια του ύπαρξη. Εάν θα είναι προετοιμασμένοι για τη συνάντηση με τον Θεό, τότε όλο το κακό και ατελές ο άνθρωπος θα αφήσει εδώ στη γη, και στην αιώνια ζωή θα μεταβεί καθαρός και έτοιμος να συναντήσει τον Θεό, ο Οποίος ενανθρώπησε για να

γίνουμε κατά χάριν θεοί, όπως διδάσκουν οι άγιοι πατέρες.

Τις πασχαλινές ημέρες αισθανόμαστε έντονα την εγγύτητα του Θεού, αισθανόμαστε ότι είναι ικανός να θεραπεύσει κάθε αρρώστια και επιπλέον αισθανόμαστε ότι ο Κύριος θεραπεύει τις ψυχές μας.

Όσοι από μας είναι υγιείς να ευχαριστήσουν τον Θεό για την υγεία, όσοι τυγχάνουν άρρωστοι, να ευχαριστήσουν για την αρρώστια, όσοι χαίρονται να προσφέρουν ευγνώμονες ευχαριστίες στον Κύριο για αυτή την επίσκεψή του. Σε όλες τις περιπτώσεις ο Θεός μας επισκέπτεται για να μας διδάξει, να σωφρονίσει, να καταστήσει πιο τέλειους καθώς και να προετοιμάσει για εκείνη τη μεγάλη ώρα όταν η ψυχή θα αποχωρίσει από το γήινο σώμα και μεταβεί σε μια άλλη ζωή, όπου ο ίδιος ο Κύριος θα την υποδέχεται, όπως υποδέχθηκε τη ψυχή της Παναγίας. ».

Μια εκπληκτική μορφή του Χριστού, που κρατά στην αγκαλιά του τη ψυχή σε μορφή του βρέφους, μπορούμε να δούμε στην εικόνα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Αυτή την κοίμηση πρέπει να γίνει και το δικό μας τέλος. Γι' αυτό το λόγο αυτές τις πασχαλινές ημέρες επανειλημμένως ανυμνούμε τον Χριστό, Νικητή του θανάτου, γνωρίζουμε ότι από τώρα δε το φοβόμαστε πλέον τον θάνατο, διότι ακολουθείται από την ανάσταση και την αιώνια ζωή. Αμήν».

[gallery start=16]

Επίσης ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας καλωσόρισε θερμά τον πρωτοπρεσβύτερο Δανιήλ Γκουμπιάκ, τον Επικεφαλής της ομάδας προσκυνητών από την Αμερική. Ο Ιεράρχης μοιράστηκε τις αναμνήσεις για την εποχή που μαζί με τον πατέρα Δανιήλ υπηρετούσε στον Ιερό Ναό Αγίας Μεγαλομάρτυρος Αικατερίνης στη Μόσχα, Μετόχιο της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην Αμερική. Σε ανάμνηση της συναντήσεως ο Σεβασμιώτατος κ. Ιλαρίωνας προσέφερε στον πατέρα Δανιήλ ένα πίνακα με παράσταση του Ιερού Ναού της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Αικατερίνης στη Μόσχα.

Επίσης ο Πρόεδρος του ΤΕΕΣ ευχήθηκε στον Γραμματέα του ΤΕΕΣ επί των διορθοδόξων σχέσεων πατέρα Ίγκορ Γιακιμτσούκ για την απονομή του οφφίκιου του πρωθιερέα, του οποίου αξιώθηκε με ευλογία του Αγιωτάτου Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσίων Κυρίλλου για την αφοσιωμένη διακονία της Εκκλησίας.

Ακόμα ο Προϊστάμενος του Ναού απεύθυνε λόγο νουθεσίας στο νεοχειροτονηθέντα διάκονο Βλαδίμηρο Σοσνικόφ ευχόμενος τη δύναμη του Θεού και αφοσίωση στην Εκκλησία, για να μπορέσει «να παρίσταται ενώπιον του Θρόνου του Θεού με ευλάβεια και τρόπο ίδιους με εκείνους των αγγέλων», τόνισε χαρακτηριστικά ο Ιεράρχης.

Μετά την κοινή προσευχή με ευλογία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ιλαρίωνα παρετέθη κέρασμα για όσους πιστούς επιθυμούσαν.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/55618/>